

TKP'nin SESİ:

11.1.1977 (Salı: 21¹⁰ Mayıs)

S.D. Bu yayınlamamızda haber bültenimizi, Çalışma bakanı Kızılcı'nın
Batı Berlinde düzenlediği toplantıda bir işçimizin yaptığı konuşmay¹
dinliyeceksiniz.

Burası TKP'nin SESİ: D.D. Önce haberlerimizi veriyoruz.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Haberler

--- Van yöresinden gelenler hükümetin yardımının içyüzünü açıklıyor:

10 binden fazla insanın ölümüne yine bir o kadarının aç ve açıkta kalmasına yol açan Van depreminin uğrayanların yaraları aradan geçen bunca zamana karşın sarılmadı. Van'dan İstanbul'a getirilen 55 aile, çok zor durumda kaldıklarını, kendileriyle hiç ilgilenilmediğini, 20 gündü beri sadece peksimet yediklerini, kendilerine verilen sözde yardım parasının 200 lirasının ev kirasına kesildiğini söylemişlerdir. ^{Ayrıca} Deprem yıkımına uğrayanların hiçbirine iş verilmediğini, ne yakacak odun, ne de kömürleri olduğunu belirtmişlerdir.

Yalan dolanla halkı aldatmayı ilke edinmiş olan, ~~baskı ve terörle ilerici güçleri yok etmek isteyen~~ ~~Da~~ gerici, faşist karması hükümet, "deprem yıkımına uğramış herkese yardım ulaştırdık" sözleriyle artık

kimseyi kandıramıyor. Gerçekleri, burjuva basını bile saklıyamıyor. Van depreminde de olanlar Varto'da, Lice'de, Denizli'de olan bitenden farksızdır. Gerici hükümet vurguncuların talanına olanak hazırlamış, Yoksul halkımızın tek güvencesi olan ilerici güçler, halkı aç ve açıkta bırakmıştır. Demokratik örgütler deprem yıkımına uğrıyanlara yardım kampanyasını aralıksız sürdürmelidir.

---Faşist MHP'ye karşı yurtdışında tepkiler büyüyor:

Federal Almanya'nın tanınmış gazetecilerinden olan Hainz Brandt, Jürgen Roth ve Alman yazarlarından Gerhardt Zwerenz, basına ortak bir açıklama yaparak "MHP'nin Frankfurt'da gizli bir örgüt kurduğunu" bildirmişlerdir. Ortak açıklamada; MHP'nin, Neuhaus strasse'de Türk Kültür Cemiyeti adlı bir derneğin koruyuculuğunda gizli faaliyet yürüttükleri belirtiliyor.

Anayasa mahkemesinin dış ülkelerdeki/^{MHP}örgütlerini yasakladığından bu yana faşistler, bu gibi gerici derneklerin arkasına saklanarak

eylemlerini sürdürüyorlar.

Tüm ^{Federal} Alman gazetelerinde yer alan bu açıklamaya imza atan üç Alman yazarı, yetkililere çağrıda bulunarak "Türk kültür cemiyetinin" kapatılmasını istemişler ve "Liberal geleneğiyle övünen Frankfurt kentinde MHP gibi faşist partilere yer yoktur" demişlerdir.

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde demokratik kamuoyunu harekete geçiren, Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu, Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi ve daha birçok ilerici dernek, "MHP kapatılmalıdır" kampanyasını aralıksız sürdürüyorlar. Bugün, Federal Almanya'da, Hollanda'da dergi ve gazetelerin bu konuya bu kadar yakından eğilmeleri ilerici örgütlerin yürüttükleri bu ardıcıl savaşımın başarısıdır.

---D.D. Belçika'da feci bir trafik kazası sonunda Belçika Türki-
yönetim kurulu
yeli İşçiler Birliği/üyesi Sadık Koşumcu ve Türkiyeli İşçiler Dayanış-
ma Birliği üyesi Taner Erdoğan/ölmüştür. Belçika Türkiyeli İşçiler Bir-
liği yönetim kurulu başkanı Ömer Özkan ve Türkiyeli İşçiler Dayanışma
Birliği yöneticilerinden Hüseyin Özkan ağır olarak yaralanmıştır.

Türkiye halkının Amerikan emperyalizminden ve ülkedeki işbirlikçi-
lerinden kurtulması, insanlarımızın mutlu bir Türkiye'de geleceğinden
emin bir biçimde yaşaması için savaşılan bu değerli insanların ve yakın-
larının acısı, hepimiz için çok büyüktür.

B.R. ~~Sadık~~ İki ilerici derneğin birleştirilmesi çabasında olan ve bu
görevden dönerken ölen Sadık Koşumcu ve Taner Erdoğan'ın yakınlarına
başsağlığı dileriz. B

D.D. Sadık Koşumcu TKP'nin savaş eri, Belçikada çalışan işçile-
rimizin yorulmaz destekçisiydi. Tüm komünistler onun anısını yürek-
lerinde taşıyacaklardır.

--- Dünya emekçi halkları Nazım Hikmet'in 75.doğumyıldönümünü kutlamaya hazırlanıyor:

Nazım Hikmet'in 20 ocakta doğum yıldönümünü kutlama hazırlıkları gerek ülkemizde gerekse dünyanın çeşitli ülkelerinde sürüyor.Sergiler hazırlanıyor,kitaplar basılıyor.Fransa'da "Nazım Hikmet'ten Seçme şiirler"adıyla bir kitap yayınlandı.Bu 400 sayfalık kitapta Nazım Hikmet'in 150'den fazla şiiri, ve Fransız şairlerinin incelemeleri bulunuyor.

Ayrıca,Nazım Hikmet'le 1958 yılında Paris'de yapılan bir görüşmede yer alıyor.Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halkının büyük ozanı Nazım Hikmet'in,bu görüşmede verdiği yanıtlar,onun sanat hakkındaki görüşlerini içerdiği gibi,partili sanatçı konusunda da aydınlık getiriyor:Bu görüşmeyi kısaca özetlemeyi uygun gördük:Nazım Hikmet'e yöneltilen ilk soru sanatta öncülükle ilgili.Nazım şöyle yanıtlıyor bu soruyu:"Öncülüğün tanımı için öz ve biçimden kalkmak gerekir.İnsan

gerçekliğini yansıtan öz öncüdür. Biçime gelince; burada açıklığa, kesinliğe ve az söz kullanmaya taraftarım. Bununla birlikte başka anlayışlara karşı değilim. Yalnız sanat ve insan açısından değer taşımak koşuluyla. Ama, seçme hakkına sahip olduğuma göre sadeliğe ve açıklığa taraftarım.

Öz ve biçim arasındaki ilişkiyi şöyle açıklıyor Nazım Hikmet: "Her şiir bir bütündür. Demek ki her şiirin özüne göre bir biçim gereklidir. Bu biçim klâsik ve folklorik olduğu gibi, yepyeni, daha önce hiç kullanılmamış da olabilir. Kısacası, özle biçim arasında bir birlik vardır, ama aynı zamanda özle biçim birbirini etkilemektedir. Elbette ki önde gelen özdür, biçim de öz üzerinde etkili olabilir. Edebiyatta ulusal biçimler önemli bir sorundur. Fakat çeşitli halkların birbirlerinden etkilenmeleri sonucunda her ulusal biçimde bir veya birçok ulusun elemanlarını bulmak mümkündür ki, bu da evrenselliği sağlayan bir niteliktir."

4 Nazım Hikmet, şairin politika daki ~~ruksan~~ tutumu üzerindeki bir soruyu da şöyle yanıtlıyor: "Ben 1923 yılından beri, yani 35 yıldır Türkiye Komünist Partisinin üyesiyim. Ve hayatta biricik gurur duyduğum şey de budur. Kanıma göre ,yazarların politika karşısındaki tarafsızlığı ne mümkündür, ne de olumlu. Öyleki dünya tarihi boyunca zamanının sorunları karşısında kesinlikle tarafsız kalmış bir gerçek sanatçı göstermek olasılığı yoktur. Bir şair kendisini tarafsız sanabilir ve bunu açıklayabilir ama böyle birşey hiçbir zaman gerçeklere uymaz. Bana gelince bütün bilincimle komünist partisinin politikasından yanayım.

Bana göre yazarın, hele komünist yazarın birinci ödevi hayatın anlaşılmasına katkıda bulunan kaynaklar yaratmaktır. ^{değide} Natasşa Kurupskaya, Lenin hakkında anılarında, "Rus edebiyatı Lenin için memleket gerçeğini anlamakta başlıca kaynaklardan biriydi." der. Bu bakımdan ben ^{şii} ~~şii~~

~~roman~~, romanımın, tiyatro için yazdığım oyunların halkım için, bütün halklar için kaynak olmasını sağlamaya çalışıyorum.

D/ Edebiyattan ne anlıyorsunuz sorusuna Nazım Hikmet'in verdiği yanıt da şu olmuştur: "Bu konuda Lenin'in anlayışına eğilmek gerekir. Bir şair ve parti üyesi olarak benimle parti arasında oluşan ilişkiler tamamiyle canlıdır. Ben Komünist Partisinin tüzük ve programını benimsemişimdir. Bu belgelerdeki ilkeler ve parti yönetimi dışında kimse bana emir veremez. Hiç şüphe yok ki partinin belgelerinden esinlenirim. Bunları halka maletmek için sanat potasında yoğururum. Öte yandan da partime, halkın ruhunu tanıtmaya çalışırım. Engels; "şairler geleceği sezerler" dediğine göre partinin ortaya attığı ilkelerle gerçek partili şairin sezdikleri arasında bir çelişki olamaz, olmamalıdır."

11. 1. 1977 *Öm*

Çalışma bakanı MSP'li Kazan geçenlerde Batı Avrupa ülkelerini
gezdi. Kazan gittiği her yerde, düzenlediği her toplantıda işçilerimizin
protestolarıyla karşılandı. İşçilerimiz, Kazan, Batı Berlinde iyice
~~terlettiler~~ ^{sıkırttılar}, ondan, hükümetin işçi sorunlarının çözümü için ^{neden} girişimde
bulunmadığını, bu sorunları hep hasıraltı ettiğini sordular., bakanı
soru yağmuruna tuttular. Demirel hükümetinin bu bakanı işçilerimizin
sorunlarını, dertlerini bilmiyor. Sıkışınca "ben sorunlarınızı bilmiyorum
ben dert dinliyorum" diyor. Kazan gibi dert dinliyebler çok gitti-geldi
Batı Avrupa ülkelerine, Ama hepsi kendi bavullarını doldurup döndüler
Türkiye'ye. İşçilerimizin çözüm bekleyen yığın-yığın sorunlarıyla
ilgilenen, bu sorunları çözüme bağlamak için eyleme geçen olmadı. İşbir-
likçi burjuvazi işçilerimizden yalnız döviz istiyor, ^{bu amaçla da} onları emperyalist
tekellere köle gibi satıyor. Fakat Batı Avrupadaki işçilerimiz, Türk
büyük burjuvazisinden artık sorunlarına çözüm getirmesini beklemiyor.
Kendi yazgısını ^a ~~sahip çıkıyor~~, ilerici sendika ve derneklerde örgüt-

lenerek kendi sorunlarına sahip çıkıyor. S.D. şimdi sizlere, çalışma bakanı Kazanın, Batı Berlinde düzenlediği toplantıda, bir işçimizin yaptığı konuşma~~yı~~ veriyoruz.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Çalışma Bakanı Ş.Kazan'ın^{b.} Berlin toplantısında

~~İşçi ve Köylü~~

Sayın Bakan bey, sevgili arkadaşlarım,

Evvelâ bir örnek vereyim: Bir işçi arkadaş. AEG-Brunnerstras-se'de frezecidir. Wedding'de oturuyor. Kreuzberg'de bir kızkardeşi-mizle tanışıyor, evleniyorlar. Evleniyorlar dediysem, nikâhlanıyorlar. Sahiden evlenmeye, ev sahibi olmaya, aynı evde yaşamaya gelince - ta-şınma yasağı var! Kardeşlerine söyleyin, arkadaşlarımızın, karısını Kreuzberg'den Wedding'e, kendi yanına almasına polis müsaade etmedi! Şimdi bu kızkardeşimiz resmen nikâhlı kocasının evinde, gizli yaşamak zorunda !

İşçilerimizi bu durumlara kadar getiren bu yüzkızartıcı taşın-ma yasağına karşı şimdiye kadar Türk hükümeti ne yaptı? Neden hiçbir girişimde bulunmadı? Verdiğim örnek en kötü durum değil. Bir de düşü-nün, ya vatandaşın karısı Türkiyedeysse, ya da meselâ Münichte/ysse ne olacak? Çünkü taşınma~~ma~~ yasağı sadece bir mahalleden bir mahalleye konmamış, ayrıca bir de bütün^{b.} Berlin için konmuş. Bu durumda kalan işçi, karısını yanına hiç alamıyor.

Celelim çocuklarımızın eğitimine. (Seçimler yaklaşıyor-)Hükü-met ilân etti-^{b.} (Almanya'da çıkan bütün Türkçe gazeteler de yazdı-) "Almanya'daki işçilerin çocuklarının eğitim sorununu hallediyoruz!"

f. Almanya'da ,~~kardeşlerine söyleyin~~, 250 bin okul yaşında Türk çocuğu var.^{f.} Alman Hükümetinin verdiği resmi sayıya göre ^{de} 250 tane de Türkiye'den gönderilmiş²⁵⁰ öğretmen var. Yani 1000 çocuk için bir öğ-retmen gönderilmiş. Şimdi, ben bu durumda hükümeti^v bu işi ciddiyet-le ele aldığına nasıl inanayım? Çocuklarımız anadilde eğitimden mah-rum. Eğitim bir yana Türkçe okuma-yazma öğrenmek imkânından bile mahrum.

Hadi bunu da bir yana bırakalım: ^{F.}Almanya'da kalıcı değiliz. Zaten ^{F.}Almanya da bizi teker teker Türkiye'ye postallıyor. Çocuklarımız Türkiye'de okula devam edecek, hangi sınıftan devam edeceğini bir kanunla tesbit etmemiş hükümet, 6'cı sınıftaki çocuğu 3'cü sınıfa sokuyorlar. Hadi öğretmen göndermek pahalı iş, (hesapladım, en az yılda 300 milyar lira lâzım;) çocuklarımızın Almanya'da aldıkları karnenin Türkiye'de hangi sınıfa karşılık olduğunu gösteren bir kanun çıkartmak da mı parayla? Hayır. Sadece meseleye sahip çıkan yok !

Sonra, ^{F.}Almanya'da işçi olarak çalışan öğretmenlerimiz var. ^{F.}Almanya'nın resmi ders programına çocuklarımızın Türkçe eğitiminin sokulması, bu işçilerimizin ^{F.}Almanya tarafından Türk çocuklarına öğretmen yapılması mümkün. O zaman Türk hükümeti ~~şış~~ beş kuruş ödemedi, bin çocuğa bir öğretmen değil, belki 100 çocuğa bir öğretmen düşecek. Bunu gerçekleştirmek için Federal Almanya Cumhuriyeti Hükümetiyle hiçbir temas yapıldı mı? Hayır !

Başka bir örnek: Zeki Binici adında bir vatandaş. Sendikadan bir arkadaşına başvuruyor. Elinde bir mektup. Mahkeme kararı. "Şu gün, şu saatte, şu mahkemeye gel, seni hapse atacağız" diyor. Arkadaş avukatlara dert anlatamamış, çalışma ateşeliğimize baş vurmuş. Allah razı olsun ataşemiz de, ben seninle geleyim demiş. Ne yapsın ataşemiz de başka, götürüp hapse teslim edecek.

Bu arkadaş ne hırsızlık yapmış, ne adam çığnemiş. Suçu: Ciğerlerinden astıma yakalanıp, işinden çıkarılmış. Doktor çalışamaz diye rapor vermiş. Daha önce 7 yıl ^{F.}Almanya'da çalışmış ~~was~~ bu arkadaş. Emeklilik sigortasına, (Almanya'nen,) baş vuruyor. Fruhrente, yani işçi kardeşlerime söyliyeyim, erken emeklilik için... 2 yıl bu işin peşinde koşuyor. Ne konsolosumuzun, ne de sayın çalışma ataşemizin o zamanlar hiçbir yardımını görmüyor. Avukatları da cılk çıkıyor. Neyse, emeklilik maaşı bir türlü bağlanmıyor. Arkadaş da aç oturacak değil ya, Almanya'nın Sosyal İşler Bakanlığı'ndan sosyal yardım alıyor. Veresiye. Emeklilik maaşı bağlanınca geri ödeyecek. Gelgelelim yabancılar kanununun

10'cu maddesi var: "Almanya'dan yardım almak durumunda kalan yabancılar sınırdışı edilir," diyor.

Polis sınırdışı etme kararını veriyor. Bir de mahkemeye mektup: "Herr Binici sınır dışı edilecektir. Her an ortadan kaybolup kaçak yaşamaya kalkışması tehlikesi vardır. Aman tevkif edip hapse atın!" diye mahkeme de tevkif kararını veriyor.

Bu duruma hükümetimiz, devletimiz de ne yapsın ?... Bakın şunu yapın:

1953 yılında Avrupa Konseyi'nin üyesi devletler bir anlaşma imzaladılar. "Avrupa Ülkeleri Sosyal Yardım Anlaşması" diye. Bu anlaşma-
~~yaxkaxkax~~ ya göre ,anlaşmaya katılan ülkelerin vatandaşları 5 yıl bir yerde resmen kayıtlı olarak yaşamaşlarsa, o ülkenin tüm sosyal yardım haklarından faydalanabiliyorlar. (Zannederim anlaşmanın 3'cü maddesi) Bizim devletimiz de o zaman anlaşmayı benimsemiş, imzalayacağız demiş, Meclise getirmiş, bir dolaba kapatmış. O gün bu gündür, 1953'ten beri, 23-yarın 24 oluyor- 24 yıldan beri anlaşma Meclis raflarında bekliyor, Meclisten geçirilip kanunlaştırılmıyor. ^F Alman hükümeti değil, anlaşma-
yı imzalamayan, arkadaşlarım ! Bizim hükümetimiz ! 24 yıldan beri !

Ama mebus maaşlarına zam yapmağa gelince, tasarının okunması, müzakeresi, oylanması, tam 3 dak^ka 30 saniyede çıktı mebus maaşlarına zam ~~bu~~ kanunu, arkadaşlarım!

Eğer sayın mebuslarımız kendi maaşlarının milyonda biri kadar bizim dertlerimizle de ilgilenselerdi; sosyal yardım anlaşmasını imzalasalardı; Zeki Binici arkadaşımız bir dilim ekmeğe muhtaç olmayacak, sınırdışı edilmeyecek, bir hırsız, bir katil gibi hapse atılmayacaktı!

Sayın Bakan bey,

Diğer bir sorunumuz emeklilik hakkımız. Almanya'daki işçiler, hep, yarın ihtiyarladığımız zaman halimiz ne olacak kâbusları içindeyiz. Artık işçi arkadaşlar hep öğrendik, teferruata girmeye lüzum yok; bugünkü kanunlara göre, Türkiye'de emekli olduk mu, burada çalıştığımız

seneler hesaba girmiyor. Gazetelerden bütün işçileri yakından takip ettik: Bu konuyla Siz de ilgileniyorsunuz...Ama ben sizin ne istediğinizi bir türlü anlayamadım:

Bir toplantıda çıkıyorsunuz,diyorsunuz,"Emeklilik yaşı Türkiye'de 55'ten 65'e çıkarılmalıdır". Başka bir toplantıda, "Sizin emeklilik hakkınızı koruyacak kanunu çıkartmak çok zordur,hattâ imkânsızdır" diyorsunuz. Bir başkasında "İşçilerimizin emeklilik hakkı sağlanacak. Hükümet bu işi ele almıştır" diyorsunuz. Bunlardan hangisi gerçekten samimi görüşünüz? Neden her yerde başka bir şey söylüyorsunuz?

Eğer gerçekten emekliliğin 65'e çıkarılmasını müdafaa ediyorsanız...Bakın,benim babam,allah rahmet eylesin,evvelsi yıl, 58 yaşında vefat etti. Büyük anam 63'ünde vefat etti,herkes,rahmetli uzun ömürlüymüş der. Arkadaşların,tanındıkların analarına babalarına bakıyorum, hemen hemen hepsi 65'inden önce ölmüş. Şimdi,eğer sizin niyetiminiz beş kuruş emeklilik ödemedi bizi mezara götürmekse,onu da açık söyleyin !

Biz çalışmaktan kaçmıyoruz. Ama anlığımızın teriyle yaşayıp memleketimize de döviz gönderen bizler,ihtiyarladığımızda da insan gibi yaşayalım istiyoruz. Almanya'da çalıştığımız,sigortaya para ödediğimiz yılları heba olmaması için, Türkiye'de kanun mu çıkacak,Almanya hükümeti ile sosyal anlaşmalar mı gözden geçirilecek,ne yapılacaksa yapılsın!...Ama mensubu olduğumuz hükümet ne yapıyor? Ne emeklilik için ciddi bir kanun tasarısı hazırlayıp Meclise sundu bugüne kadar, ne de Alman Hükümetiyle diplomatik ciddi bir temasa geçti.Hatta daha, Anlaşmalarda ne gibi değişiklikler isteyeceğine dair resmi,derli toplu bir tasarısı bile yok. Yalnızca sayın mebuslarımızın maaşlarına zam yapıp onların emekliliğini garanti altına alan kanun var! O üç buçuk dakikada çıkar !

Şimdi,Bakan bey, biz diyoruz ki,eğer Meclîsteki mabuslar arasında biz Almanya'daki işçilerin de temsilcileri bulunsaydı, hiç değilse mebusların maaşları kadar bizim dertlerimiz de orada dile

getirildi. Onun için biz, anayasamızın bize verdiği, Cumhuriyetin, Atatürk Cumhuriyetinin vazgeçilmez ilkesi olan, seçme ve seçilme hakkımızı istiyoruz.

Mensubu olduğumuz Hükümetin politikasını savunan gazeteler bir kere bu meseleyi örtbas ettiler. Seçme-seçilme hakkını kaldırıp sadece bir "oy hakkıyla" sınırlandıldılar. Şimdi "Mektupla mı seçilsin-sandıkla mı?" diye tartışıyorlar. Biz yalnız oy hakkı değil, seçme ve seçilme hakkı, kendi mebuslarımızı kendi içimizden seçme hakkı istiyoruz! Gündemin başına mebus maaşlarını değil, işçilerin sorunlarını geçirecek mebuslar istiyoruz.

Ama bu bir yana, oy hakkımız bile oyuna getirildi! İki gün önce Avrupa'daki işçilere oy hakkı kanun tasarısını mensubu olduğunuz iktidarın mebusları salonu terkederek önlediler! Siz bu iktidarın bir parçasısınız Bakan bey! İşçiler oy hakkımızın engelkenmesinden tüm iktidarı, sizi ve arkadaşlarınızı doğrudan doğruya sorumlu tutuyor? Bu töhmetin altından nasıl kalkacaksınız?

Bakan, sözü keserek: "Bakın, konuşmacının sözünü şu ana kadar kesmedim. Bizim karşı fikirlerden korkumuz yoktur. Şu ana kadar kesmedim Bizim karşı fikirlerden korkumuz yoktur. Şu ana kadar kesmedim konuşmacının konuşmasını".

Sayın Bakan bey, siz benim konuşmamı zaten kesemezsiniz. Ben yübbinlerce işçi arkadaşın dertlerini dile getiriyorum. Benim sözümü kesmek, onların sözünü ağzına tıkamak olur. Ki bunu size zaten yakıştırmam.

Sayın Bakan bey,

Münih'te işçilerimize şöyle diyorsunuz: "Aslında o kadar çok probleminiz var ki, bütün bunlar bu sıla hasreti sona ermeden dinmez. Ana vatana dönmedikçe bu hasret bitmez." Bu sözlerinize bütün kalbimle katılıyorum. Gerçekten, bizim bu dertlerimizin kökünden halledilmesi için, bize Türkiye'de işyeri açmak, mutlu yaşama imkânı sağlamak gerek. Türkiye'nin daha hızlı gelişmesi, sanayimizin daha hızlı büyümesi gerek.

Ama ne oldu? Daha bir hafta geçmedi, hükümet Ortak Pazar'a girme anlaşmasını imzaladı. Şimdi milli sanayimiz ^{halk} Avrupa'nın dev sanayinin gümrüksüz mallarının rekabeti altında ezilecek ! Birçok fabrikalar kapanacak ! Bize vatanda iş bulmak bir yana, vatandaki birçok işçi kardeşimiz de işsiz kalacak !

Münih'te "Artık Türkiye'de yabancı sermayeye set çekilmiştir. Türkiye kalkındırılacaktır" demişsiniz. Ortak Pazar'la anlaşmanın daha mürekkebi bile kurumamışken, bu sözü söylerken vicdanınız sızlamadı mı, sayın Bakan ?

Bakan: "Konuşmanı kesiyorum ! Vicdanımın sızlayıp sızlamadığı benim bileceğim iştir! Kes!..."

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI